

РЕШЕНИЕ

№ 5507

гр. София, 14.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 27.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Попова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **3997** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следв. от АПК във вр. с чл. 68 от Закона за защита от дискриминация / 33Дискр./

Образувано е по жалба на М. К. Д. против решение № 59 от 13.03.2013г., по пр. № 147/2011г. на Комисията за защита от дискриминацията/ КЗД/, с което е установено, че при провеждането на конкурс за обществени възпитатели към Местната комисия за борба срещу противообществените прояви на малолетни и непълнолетни /МКБППМН/ , секретарят на МКБППМН към [община] М., не е извършила акт на дискриминация по смисъла на чл.4, ал. 2 от 33Дискр. по отношение на жалбоподателката.

Твърди се, че решението е неправилно, немотивирано и необосновано и се иска отмяната му.

Ответникът- Комисия за защита от дискриминация, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Заинтересованата страна Н. Т., редовно уведомена, не се явява и не се представлява.

Заинтересованата страна Р. К., редовно призована, не се явява и не се представлява.

Заинтересованата страна Т. М., редовно призована се явява лично.

Съдът като прецени доказателствата по делото, приема за установено от фактическа и правна страна следното.

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок, от активно процесуално легитимирана страна, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност пред настоящия съд. Съгласно разпоредбата на чл. 68, ал.1 от

ЗЗДискр., решенията на комисията подлежат на обжалване по реда на Административно- процесуалния кодекс в 14- дневен срок от съобщаването им на заинтересованите лица. Решението е връчено на жалбоподателя на 21.03.2013г., видно от приложеното на л. 497 известие за доставяне и съответно подадената жалба е подадена в рамките на преклузивния 14 дневен срок. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Производството е по реда на Раздел I от Глава четвърта на Закона за защита от дискриминация. Образувано е с разпореждане № 335/30.05.2011г. на Председателя на Комисията въз основа на жалба с вх. № 44-00-1871 от 19.05.2011г., подадена от М. К. Д. от [населено място]. Предвид оплакванията за дискриминация по признаци „образование” и „ лично положение”, образуваната преписка е разпределена за разглеждане от петчленен разширен заседателен състав по чл. 48, ал. 3 от ЗЗДискр.

Компетентността на КЗД е уредена в разпоредбата на чл.47 ЗЗДискр., където са регламентирани правомощията, с които разполага при решаването на визираните в същия текст въпроси, в качеството си на независим специализиран държавен орган, осигуряващ предотвратяване на дискриминация, защита от дискриминация и равенство на възможностите.

Фактичестката обстановка е напълно изяснена от административния орган и се споделя от настоящия състав на съда. Изводите, които прави КЗД, въз основа на релевантните за административния спор факти, са правилни.

От доказателствата по делото безспорно се установява, че Местната комисия за борба срещу противообществени прояви на малолетните и непълнолетните при [община] е обявила конкурс за обществени възпитатели. Съгласно обявлението са посочени предпоставките за допускане на даден кандидат до участие в конкурса- наличието на квалификация в една от областите: право, социология, психология, педагогика; да притежават опит и умения за работа с деца, с оглед спецификата на дейността на обществените възпитатели. Посочва се, че с предимство ще бъдат кандидатите, с постоянно местожителство в [населено място].

Видно от предоставените по преписката документи става ясно, че на 31.03.2011г. е проведен конкурс по документи и събеседване за обществени възпитатели за МКБППМН към [община]. На 31.03.2011г. М. Д. подава жалба до КЗД, вх. № 44-001871 от 19.05.2011г., в която излага твърдения, че при провеждане на конкурса е проличала тенденция към неговото опорочаване от страна на секретаря на Местната комисия за борба срещу противообществените прояви на малолетни и непълнолетни, [община], г- жа Т. М., с цел той да бъде спечелен от лица, приближени до нея. Жалбоподателката твърди, че секретарят на МКБППМН, г- жа Т. М. е ограничила кръга на кандидатите с оглед исканата квалификация за участие в конкурса, твърди се и за въздействие от нейна страна върху членовете на комисията във връзка с класирането, както и липсата на еднакви критерий при провеждането на събеседването спрямо всички кандидати.

С оспореното решение Комисията за защита от дискриминация е приела, че при провеждането на конкурса и при взимането на решението, с което кандидатурата на М. Д. не е одобрена за длъжността- обществен възпитател за МКБППМН към [община]. Липсват предпоставките за квалифициране на действията на ответната страна- секретарят на МКБППМН [община], г- жа Т. М., като дискриминация по смисъла на чл.4, ал.2 от ЗЗДискр. В мотивите на решението са изложени подробни и убедителни доводи за липсата на дискриминационни действия, които настоящата

инстанция споделя напълно.

От доказателствата по делото не може да се направи извод за нееднакво третиране спрямо жалбоподателката във връзка с признаците „образование” и „лично положение” в сравнение с другите кандидати.

Правилен е изводът на КЗД, че не става въпрос за дискриминационно отношение, тъй като с оглед на преценката дали такова е налице, е съществено как е възприемана жалбоподателката от ответната страна, от г- жа Т. М.. Ако се твърди от жалбоподателката, че е дискриминирана заради наличието на определена характеристика, то тогава, за да е налице дискриминация спрямо нея, другите кандидати за обществени възпитатели към МКБППМН [населено място] следва да са третирани по- благоприятно спрямо нея, защото не притежават въпросния признак, поради който М. Д. твърди, че е дискриминирана и който е послужил като основание на секретаря на МКБППМН [община], г- жа М. да я третира неравно.

Неоснователни и недоказани остават оплакванията на жалбоподателката за дискриминация по признак „ образование”. В оспореното решение този признак се разглежда доколкото тя твърди, че е налице разлика в отношението спрямо нея в сравнение с останалите кандидати. Такъв признак обаче не се установява. Доказателствата по делото сочат, че неодобрението на кандидатурата на М. Д. за обществен възпитател не е свързано с образованието на останалите кандидати, които да доведат до разлика в отношението към нея. Това, че жалбоподателката отговаря на изискванията на чл. 6, ал. 1 от ЗБППМН по никакъв начин не задължава членовете на комисията да я предложат за обществен възпитател. Въпросът за оценяването и класирането на кандидатите се определя от вътрешната убеденост и личната преценка на всеки един от членовете на комисията.

Настоящият съдебен състав напълно възприема изводите на административния орган, свързани с твърденията на жалбоподателката за поставяне на разделителна черта между кандидатите за обществени възпитатели, живеещи в околните на [населено място] села и тези живеещи в града и твърденията ѝ, че по този начин те се поставят в неравностойно положение. Правилен е изводът на КЗД, че посоченото предпочитание е обективно оправдано с оглед на обстоятелството, че дейността на обществените възпитатели към МКБППМН [община] не касае дейност по трудово правоотношение, а се отнася за дейност по граждански договор, която се извършва и в извън работно време, което от своя страна изисква съдействие и разположение от страна на обществените възпитатели при допуснатата проява от малолетни и непълнолетни.

Оплакванията на жалбоподателката М. Д. за въздействие от страна на Т. М. върху членовете на изборната комисия във връзка с класирането на кандидатите с оглед на кадровите предпочитания на същата са неотнормими и не кореспондират с фактите, установени по преписката.

Доказателствата по делото в тяхната съвкупност водят до извода за липса на действия, основани на признака „ лично положение”. Фактите по делото говорят за съществуващо напрежение между жалбоподателката и секретаря на МКБППМН [община], г- жа Т. М., което е довело до трудности в комуникацията им. Но на базата на това не може да се направи обоснован извод, за осъществена от страна на Т. М. дискриминация спрямо жалбоподателката.

Съдът намира, че по делото не са представени доказателствата, обосноваващи извод за незаконосъобразност на заключението на КЗД. В съответствие със задълженията

си, сезираният държавен орган е осигурил пълно и всестранно разкриване на обстоятелствата в образуваното пред него производство, след което е постановил решението си. В него са изложени мотиви, обосноваващи постановения от комисията правен резултат. Съдържанието на акта сочи, че КЗД е проверила и преценила събраните по преписката доказателства поотделно и в тяхната съвкупност.

По изложените съображения и съобразно извършената в изпълнение на чл. 168, във връзка с чл. 146 АПК, служебна проверка на законосъобразността на административния акт съдът намира, че същият е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при изложени подробни мотиви- фактически и правни основания за издаването му, при спазване на административно- производствените правила и в съответствие с приложимите материалноправни норми и целта на закона, поради което липсва основание за отмяната му.

Независимо от изхода на спора, при липса на направено искане за присъждане на разноски от ответната страна, съдът не дължи произнасяне по този въпрос.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд- София град, II- ро отделение, 31- ви състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на М. К. Д. от [населено място] срещу Решение № 59 от 13.03.2013г. на Комисия за защита от дискриминация по преписка № 147 по описа за 2011г.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд с касационна жалба, подадена в 14- дневен срок от деня на съобщаването му чрез връчване на преписи.

СЪДИЯ: